A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2025. július 10.*

„Előzetes döntéshozatal – Elektronikus hírközlés – (EU) 2015/2120 rendelet – A nyílt internet-hozzáférés megteremtéséhez szükséges intézkedések – A 3. cikk (3) bekezdése – Az internet-hozzáférési szolgáltatók arra vonatkozó kötelezettsége, hogy a forgalmat hátrányos megkülönböztetéstől, korlátozástól vagy beavatkozástól mentesen, egyenlően kezeljék – Ezen szolgáltatók arra vonatkozó lehetősége, hogy észszerű forgalomszabályozási intézkedéseket alkalmazzanak– Streaming videóknál a sávszélesség korlátozásával járó tarifaopció”

A C-367/24. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Înalta Curte de Casație și Justiție (legfőbb semmítő- és ítélőszék, Románia) a Bírósághoz 2024. május 23-án érkezett, 2024. április 4-i határozatával terjesztett elő

az **Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații**

és

a **Telekom România Mobile Communications**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: S. Rodin tanácselnök, O. Spineanu-Matei és N. Fenger (előadó) bírák,

főtanácsnok: A. Rantos,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații képviseletében M.-R. Rudnic, A. Vasile és V. Ș. Zgonea, meghatalmazotti minőségben,

– a Telekom România Mobile Communications képviseletében I. A. Hrisafi-Josan avocată,

* Az eljárás nyelve: román.

– a román kormány képviseletében R. Antonie, E. Gane és M. Chicu, meghatalmazotti minőségben,

– a német kormány képviseletében J. Möller és R. Kanitz, meghatalmazotti minőségben,

– a magyar kormány képviseletében Csoknyai D. és Fehér M. Z., meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében G. Conte, O. Gariazzo és E. A. Stamate, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

neghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a nyílt internet-hozzáférés megteremtéséhez szükséges intézkedések meghozataláról, továbbá az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv és az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) szóló 531/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2015. november 25-i (EU) 2015/2120 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2015. L 310., 1. o.) 3. cikkének értelmezésére vonatkozik.

2 Ezt a kérelmet az Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (nemzeti hírközlési felügyeleti és szabályozó hatóság, Románia; a továbbiakban: ANCOM) és a Telekom România Mobile Communications S.A. között azon határozat tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amelyben a hatóság megállapította, hogy a társaság által kínált egyik tarifaopció nem egyeztethető össze az uniós jogból eredő kötelezettségekkel, és arra kötelezte a társaságot, hogy szüntesse meg a streaming videóknak az egyéb forgalmi kategóriákhoz képest történő bármely hátrányos megkülönböztetett kezelését.

Jogi háttér

3 Az 2015/2120 rendelet (6)–(9), (11) és (15) preambulumbekezdése a következőket mondja ki:

„(6) Biztosítani kell a végfelhasználók számára a jogot, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatásukon keresztül információkhoz és tartalmakhoz hozzáférhessenek, azokat terjeszthessék, továbbá hogy megkülönböztetéstől mentesen vehessenek igénybe és nyújthassanak alkalmazásokat, illetve szolgáltatásokat. […]

(7) Biztosítani kell, hogy a végfelhasználók az általuk választott információkhoz és tartalmakhoz való hozzáféréshez és azok terjesztéséhez, valamint az általuk választott alkalmazások, illetve szolgáltatások használatához és azok nyújtásához való jogaik gyakorlása érdekében szabadon köthessenek megállapodásokat az internet-hozzáférési szolgáltatókkal meghatározott adatforgalmú és sebességű internet-hozzáférési szolgáltatások díjszabására vonatkozóan. Az ilyen megállapodások és az internet-hozzáférési szolgáltatók egyéb kereskedelmi gyakorlatai nem vezethetnek az említett jogok korlátozásához, és ennél fogva e rendelet azon

rendelkezéseinek megkerüléséhez, amelyek a nyílt internethozzáférést hivatottak biztosítani. A nemzeti szabályozó és egyéb illetékes hatóságokat fel kell hatalmazni arra, hogy közbelépjenek, amennyiben e megállapodások vagy kereskedelmi gyakorlatok nagyságrendjük okán a gyakorlatban a végfelhasználók választási szabadságának jelentős korlátozásához vezetnek. Ennek érdekében a megállapodások és kereskedelmi gyakorlatok értékelése során figyelembe kell venni többek között az érintett internet-hozzáférési szolgáltatók, továbbá a tartalmak, alkalmazások és szolgáltatások érintett szolgáltatóinak piaci helyzetét is. A nemzeti szabályozó és egyéb illetékes hatóságokat kötelezni kell arra, hogy nyomon követési és végrehajtási tevékenységük keretében lépjenek közbe, ha egy megállapodás vagy egy kereskedelmi gyakorlat a végfelhasználók jogainak lényegét ásná alá.

(8) Internet-hozzáférési szolgáltatás nyújtása során e szolgáltatások nyújtóinak minden internetes forgalmat egyenlően, megkülönböztetéstől, korlátozástól vagy beavatkozástól mentesen, a feladójától vagy a fogadójától, a tartalmától, az alkalmazástól vagy a szolgáltatástól, illetve a végberendezéstől függetlenül kell kezelniük. Az uniós jog általános elveivel és az állandó ítélkezési gyakorlattal összhangban az összehasonlítható helyzeteket nem lehet eltérő módon kezelni, a nem összehasonlítható helyzeteket pedig nem lehet azonos módon kezelni, hacsak ez objektív módon nem igazolható.

(9) Az észszerű forgalomszabályozás célja, hogy hozzájáruljon a hálózati erőforrások hatékony felhasználásához és az átviteli minőség összességében való optimalizálásához, tekintettel a szolgáltatásnak a forgalom – és ennélfogva a továbbított tartalom, az alkalmazások és a szolgáltatások – meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó követelmények objektív különbségeire. Az internet-hozzáférési szolgáltatók által alkalmazott észszerű forgalomszabályozási intézkedéseknek átláthatóknak, megkülönböztetéstől menteseknek és arányosaknak kell lenniük, és azok alapját nem képezhetik kereskedelmi megfontolások. Az a követelmény, hogy a forgalomszabályozási intézkedések megkülönböztetéstől mentesek legyenek, nem zárja ki, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatók az átviteli minőség összességében való optimalizálása érdekében olyan forgalomszabályozási intézkedéseket hozzanak, amelyek különbséget tesznek a forgalom objektíven különböző kategóriái között. A minőség és a felhasználói élmény összességében való optimalizálása érdekében bármely ilyen különbségtételt csak a szolgáltatásnak a forgalom meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó, objektíven különböző követelmények (például késleltetés, késleltetésingadozás, csomagvesztés vagy sávszélesség) alapján lehet alkalmazni, kereskedelmi megfontolások alapján nem. Az ilyen különbséget tevő intézkedéseknek arányosaknak kell lenniük a minőség összességében való optimalizálásának céljával, és az egyenértékű forgalmat azonos módon kell kezelniük. Ezen intézkedések a szükségesnél hosszabb ideig nem tarthatók fenn.

[…]

(11) Meg kell tiltani minden olyan forgalomszabályozási gyakorlat alkalmazását – az e rendeletben meghatározott, indokolt kivételektől eltekintve –, amely túlmutat az ilyen, észszerű forgalomszabályozási intézkedéseken azáltal, hogy bizonyos tartalmakat, alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat, illetve azok meghatározott kategóriáit letiltja, lelassítja, módosítja, korlátozza, azokba beavatkozik, gyengébb minőségben nyújtja vagy hátrányosan megkülönbözteti. Az említett kivételeket szigorúan kell értelmezni és azoknak meg kell felelniük az arányossági feltételeknek. Bizonyos tartalmakat, alkalmazásokat és szolgáltatásokat, valamint ezek meghatározott kategóriáit védeni kell, mivel ezek letiltása,

illetve – az indokolt kivételeken túli – egyéb intézkedésekkel történő korlátozása kedvezőtlen hatást gyakorol a végfelhasználók számára elérhető választékra és az innovációra. […]

[…]

(15) Harmadrészt, az ilyen észszerű forgalomszabályozási intézkedéseken túlmutató egyéb forgalomszabályozási intézkedések szükségesek lehetnek a közelgő hálózati torlódás megelőzéséhez is, vagyis a hálózati torlódás kialakulásával fenyegető helyzetekben, valamint a hálózati torlódás hatásainak mérsékléséhez is, amennyiben hálózati torlódás csak ideiglenesen vagy kivételes körülmények között alakul ki. Az arányosság elve megköveteli, hogy az e kivételen alapuló forgalomszabályozási intézkedések a forgalom egyenértékű kategóriáit azonosan kezeljék. Az ideiglenes torlódáson olyan meghatározott, rövid időtartamú helyzetet kell érteni, amelyben hirtelen megnövekedik a felhasználók száma – a rendszeres felhasználók számához képest –, vagy egy bizonyos tartalomra, alkalmazásra vagy szolgáltatásra irányuló kereslet hirtelen megemelkedik, emiatt pedig a hálózat bizonyos elemeinek átviteli kapacitása nem bizonyul elegendőnek és ez a hálózat többi elemének lassulásához vezet. […] A kivételes torlódás viszont mind a mobil, mind a helyhez kötött hálózatok tekintetében olyan helyzetet jelöl, amelyben a torlódás előre nem látható és elkerülhetetlen. […] Annak szükségessége, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatók az észszerű forgalomszabályozási intézkedéseken túlmutató egyéb forgalomszabályozási intézkedéseket hozzanak a kivételes és ideiglenes hálózati torlódás megakadályozására, illetve hatásainak mérséklésére, nem adhat lehetőséget az internet-hozzáférési szolgáltatók számára arra, hogy megkerüljék az arra vonatkozó általános tilalmat, hogy bizonyos tartalmakat, alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat, illetve azok meghatározott kategóriáit letiltsák, lelassítsák, módosítsák, korlátozzák, azokba beavatkozzanak, azokat gyengébb minőségben nyújtsák vagy hátrányosan megkülönböztessék. Az olyan ismétlődő és hosszabb ideig tartó hálózati torlódás esetére, amely nem ideiglenes, sem pedig kivételes, ez a kivétel nem alkalmazható; az ilyen eseteket inkább a hálózati kapacitás bővítésével kell kezelni.”

4 E rendelet „Tárgy és hatály” címet viselő 1. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ez a rendelet közös szabályokat határoz meg az internet-hozzáférési szolgáltatások nyújtása során a forgalom tekintetében az egyenlő és megkülönböztetésmentes bánásmód, valamint a végfelhasználók kapcsolódó jogai védelmének biztosítása céljából.”

5 Az említett rendelet 3. cikkének (1)–(3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A végfelhasználók számára jogosultságot kell biztosítani az internet-hozzáférési szolgáltatásukon keresztül az általuk választott információkhoz és tartalmakhoz való hozzáférésre és azok terjesztésére, az általuk választott alkalmazások és szolgáltatások használatára és nyújtására, valamint az általuk választott végberendezések használatára, függetlenül a végfelhasználó vagy szolgáltató helyétől, illetve az információ, tartalom, alkalmazás vagy szolgáltatás helyétől, származásától vagy rendeltetésétől.

[…]

(2) Sem az internet-hozzáférési szolgáltatók és a végfelhasználók között az Internet- hozzáférési szolgáltatás kereskedelmi és technikai feltételei és jellemzői – így például az ár, az adatmennyiség vagy a sebesség – tekintetében létrejött megállapodások, sem pedig az internethozzáférési

szolgáltatók kereskedelmi gyakorlata nem korlátozhatják a végfelhasználó (1) bekezdésben megállapított jogainak gyakorlását.

(3) Az internet-hozzáférési szolgáltatóknak minden internetes forgalmat – függetlenül annak küldőjétől és fogadójától, a hozzáfért vagy terjesztett tartalomtól, az igénybe vett vagy nyújtott alkalmazásoktól vagy szolgáltatásoktól, valamint a használt végberendezéstől – megkülönböztetéstől, korlátozástól vagy beavatkozástól mentesen, egyenlő bánásmódot biztosítva kell kezelniük.

Az első albekezdés nem gátolhatja az internet-hozzáférési szolgáltatókat abban, hogy észszerű forgalomszabályozási intézkedéseket alkalmazzanak. Ahhoz, hogy az intézkedéseket észszerűnek lehessen tekinteni, azoknak átláthatóknak, megkülönböztetésmentesnek és arányosnak kell lenniük, és nem kereskedelmi megfontolásokon, hanem a szolgáltatásnak a forgalom meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó, objektíven különböző követelményeken kell alapulniuk. Az említett intézkedések nem foglalhatják magukban a konkrét tartalmak nyomon követését, és az intézkedéseket nem lehet a szükségesnél hosszabb ideig fenntartani.

Az internet-hozzáférési szolgáltatók nem hozhatnak a második albekezdésben említetteken túlmutató forgalomszabályozási intézkedéseket, és nem tilthatnak le, nem lassíthatnak, nem módosíthatnak, nem korlátozhatnak, nem nyújthatnak gyengébb minőségben és nem különböztethetnek meg hátrányosan bizonyos tartalmakat, alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat, illetve azok bizonyos kategóriáit, továbbá nem avatkozhatnak bele konkrét tartalmakba, alkalmazásokba vagy szolgáltatásokba, illetve azok bizonyos kategóriába, kivéve, ha ez az alábbiak elérése érdekében szükséges, és akkor is csak az alábbiak eléréséhez szükséges időtartamra:

a) […] a jogalkotási aktusoknak […] való megfelelés;

b) az integritás és biztonság megőrzése a hálózat […] tekintetében;

c) közelgő hálózati torlódás megelőzése, valamint a kivételes vagy ideiglenes hálózati torlódás hatásainak csökkentése, amennyiben biztosított az egyenlő bánásmód a forgalom azonos típusai tekintetében.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

6 A Telekom România Mobile Communications a távközlési ágazatban működő vállalkozás.

7 2017. október 15-től a Telekom România Mobile Communications az egyes mobil-előfizetésekben kínált internet-hozzáférési szolgáltatás keretében, valamint 2017. november 13-tól egyes előrefizetett kártyákra vonatkozó ajánlatoknál egy „Bonus Net Nelimitat” („korlátlan internetbónusz”) nevű opciót kínált.

8 Ezen előfizetések, illetve kártyák alapdíja bármilyen forgalmi típusra, köztük streaming videókhoz való, 150 megabit/másodperc sebességű hozzáférésre felhasználható havi adatmennyiséget foglal magában. A „korlátlan internetbónusz” érintett ügyfél általi aktiválása a korlátlan adatmennyiséghez való hozzáférés mellett, amelynek felhasználása nem számít bele ebbe az alapdíjba, a streamingvideó-forgalom sebességének legfeljebb 1,5 megabit/másodpercre történő korlátozását jelenti. Ez a korlátozás viszont a videók felbontásának csökkenését eredményezi. A

bónusz ügyfél általi deaktiválása esetén minden forgalmi kategória a kezdeti sebességben részesül, de a felhasznált havi adatmennyiséget levonják a díjszabásban előfizetett vagy kiszámlázott mennyiségből.

9 Az ANCOM 2018. augusztus 8-i határozatában megállapította, hogy a „korlátlan internetbónusz” nevű tarifaopció a 2015/2120 rendelet 3. cikkének (3) bekezdésével összeegyeztethetetlen forgalomszabályozási intézkedést vezetett be, és azt a Telekom România Mobile Communicationsnek meg kell szüntetnie. E határozat szerint a különböző forgalomtípusokat objektív indokolás nélkül eltérően kezelték, és a streaming videókat hátrányosan megkülönböztették azáltal, hogy az ilyen típusú forgalomhoz kapcsolódó maximális sebességet 1,5 megabit/másodpercben korlátozták, míg a más típusú forgalomhoz kapcsolódó sebességek elérhették a 150 megabit/másodpercet. Márpedig egyrészt ez a sebességkorlátozás, amely egy bizonyos forgalomkategóriára vonatkozik, nem a rendelet 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdése értelmében vett műszaki megfontolásokon alapul, másrészt pedig az említett korlátozás nem tartozhat az említett rendelet 3. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdésében előírt kivételek közé sem.

10 2021. május 26-i ítéletével a Curtea de Apel București (bukaresti ítélőtábla, Románia) helyt adott a Telekom România Mobile Communications által az említett határozattal szemben benyújtott megsemmisítés iránti keresetnek. E bíróság lényegében úgy ítélte meg, hogy a streaming videók a forgalom más kategóriáitól objektíve eltérő forgalmi kategóriát képeznek, és hogy a „korlátlan internetbónusz” olyan forgalomszabályozási intézkedés, amely átlátható, hátrányos megkülönböztetéstől mentes, arányos, ideiglenes, és egyes objektíve különböző, konkrét forgalomkategóriák szolgáltatásminőségével kapcsolatos műszaki követelményeken, nem pedig kereskedelmi megfontolásokon alapul.

11 Az ANCOM felülvizsgálati kérelmet nyújtott be ezen ítélettel szemben a kérdést előterjesztő bíróságként eljáró Înalta Curte de Casație și Justiție-hez (legfőbb semmítő- és ítélőszék, Románia).

12 E bíróság úgy véli, hogy a 2020. szeptember 15-i Telenor Magyarország ítélet (C-807/18 és C-39/19, EU:C:2020:708), a 2021. szeptember 2-i Vodafone ítélet (C-854/19, EU:C:2021:675), a 2021. szeptember 2-i Vodafone ítélet (C-5/20, EU:C:2021:676) és a 2021. szeptember 2-i Telekom Deutschland ítélet (C-34/20, EU:C:2021:677) már elegendő információval szolgál a Telekom România Mobile Communications által a 2015/2120 rendelet (7) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 3. cikke (2) bekezdésének értelmezésére, valamint az e rendelkezés és a rendelet 3. cikkének (3) bekezdése közötti kapcsolatra vonatkozóan felvetett kérdéseket illetően.

13 Az említett bíróságnak mindazonáltal először is meg kell határoznia, hogy a Telekom România Mobile Communications által a „korlátlan internetbónusz” aktiválásakor a streaming videók és a forgalom egyéb kategóriái között alkalmazott eltérő bánásmód a 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének első albekezdése értelmében vett egyenlőtlen bánásmódnak minősül-e. Másodszor, a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy a rendelet (9) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 3. cikke (3) bekezdése második albekezdésének megfelelően a Telekom România Mobile Communications által ezen aktiválás keretében végzett forgalomszabályozás észszerű forgalomszabályozási intézkedésnek minősül-e. Harmadszor, e bíróság arra keresi a választ, hogy az ilyen forgalomszabályozási intézkedés az említett rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének c) pontjában előírt kivétel, vagyis az ideiglenes hálózati torlódás megakadályozásának szükségessége hatálya alá tartozhat-e, amennyiben az egy meghatározott forgalomkategóriához kapcsolódó sebességkorlátozással és a videotartalom felbontásának legfeljebb 480p-re való csökkentésével jár.

14 Az említett bíróság úgy véli, hogy az alapügyben szóban forgó helyzet különbözik a jelen ítélet 12. pontjában hivatkozott ítéletek alapjául szolgáló ügyekben szóban forgó helyzettől. Ez utóbbi ügyek ugyanis olyan tarifaopciókra vonatkoztak, amelyek azáltal különböztették meg hátrányosan a különböző tartalomszolgáltatókat, hogy az érintett távközlési társaság partnereit részesítették előnyben, vagy a szóban forgó tarifaopcióban nem szereplő alkalmazások vagy szolgáltatások forgalmi sebességét korlátozták, míg a jelen esetben a szóban forgó eltérő bánásmódot a videostreaming-szolgáltatások szolgáltatóitól függetlenül alkalmazzák, azaz függetlenül attól, hogy azok a Telekom România Mobile Communication partnerei-e.

15 Ilyen körülmények között az Înalta Curte de Casație și Justiție (legfőbb semmítő- és ítélőszék) úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„Úgy kell-e értelmezni a [2015/2120] rendelet 3. cikkét, hogy összeegyeztethető az e rendelkezésből eredő kötelezettségekkel a távközlési vállalkozás által kínált olyan tarifaopció, amely lehetővé teszi az azt elfogadó végfelhasználók számára, hogy díjmentesen használjanak valamennyi videostreaming szolgáltatást, függetlenül attól, hogy azok mely szolgáltatótól származnak, és azok a távközlési vállalkozás tartalomszolgáltató partnerének státuszával rendelkeznek-e, az e szolgáltatások igénybevétele révén felhasznált adatmennyiséget pedig nem számítják bele a mobiltelefon-tarifa által havonta garantált adatmennyiségbe, de az ilyen típusú tartalomra sávszélesség-korlátozás érvényesül?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

16 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2015/2120 rendelet 3. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az internet-hozzáférési szolgáltató által az ügyfelei számára további költségek nélkül kínált korlátlan internet-hozzáférési lehetőség, amely aktiválása esetén lehetővé teszi ezen ügyfelek számára videostreaming-szolgáltatások használatát anélkül, hogy az így felhasznált adatokat beszámítanák a havi alapdíjalapban foglalt adatmennyiségbe, de műsorterjesztőtől vagy szolgáltatótól függetlenül a többi forgalomkategóriához képest korlátozza az ilyen tartalomra alkalmazott sávszélességet, míg ha ezt az opciót az említett ügyfelek nem aktiválják, a forgalom egésze, így a streaming videók is ugyanolyan sávszélességben részesülnek, de a felhasznált adatmennyiséget beszámítják az ügyfelek által előfizetett adatmennyiségbe.

17 A 2015/2120 rendelet 3. cikkének különböző rendelkezései – amint az a rendelet 1. cikkéből kitűnik – az internet-hozzáférési szolgáltatások nyújtása során a forgalom tekintetében az egyenlő és hátrányos megkülönböztetéstől mentes bánásmód, valamint a végfelhasználók kapcsolódó jogai védelmének biztosítására irányulnak (2020. szeptember 15-i Telenor Magyarország ítélet, C-807/18 és C-39/19, EU:C:2020:708, 27. pont; 2021. szeptember 2-i Telekom Deutschland ítélet (C-34/20, EU:C:2021:677, 24. pont).

18 A 2015/2120 rendelet 3. cikkének e rendelet (6) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdése a végfelhasználók jogait, köztük a végfelhasználóknak az információkhoz és tartalmakhoz való hozzáféréshez, valamint az alkalmazások és szolgáltatások használatához való jogát is rögzíti. E 3. cikk (2) bekezdése értelmében e jogok gyakorlását nem korlátozhatják az internet-hozzáférési szolgáltatók és a végfelhasználók közötti megállapodások vagy az e szolgáltatók által folytatott kereskedelmi gyakorlatok.

19 A rendelet 3. cikke (3) bekezdésével kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy e rendelkezésnek a rendelet (8) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett első albekezdése az internet-hozzáférési szolgáltatók számára a forgalom tekintetében hátrányos megkülönböztetéstől, korlátozástól vagy beavatkozástól mentes egyenlő bánásmód általános kötelezettségét írja elő, amelytől semmilyen esetben sem lehet az e szolgáltatók által alkalmazott kereskedelmi gyakorlatok vagy a végfelhasználókkal kötött megállapodások útján eltérni (2020. szeptember 15-i Telenor Magyarország ítélet, C-807/18 és C-39/19, EU:C:2020:708, 47. pont).

20 Továbbá a 3. cikk (3) bekezdésének második albekezdéséből, valamint a 2015/2120 rendelet (9) preambulumbekezdéséből – amelynek fényében e második albekezdést értelmezni kell – kitűnik, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatóknak, miközben tiszteletben kell tartaniuk ezt az általános kötelezettséget, továbbra is lehetőségük van észszerű forgalomszabályozási intézkedések elfogadására. E lehetőség azonban többek között attól a feltételtől függ, hogy az ilyen intézkedések a „szolgáltatásnak a forgalom meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó, objektíven különböző követelményeken”, ne pedig „kereskedelmi megfontolásokon” alapuljanak (lásd ebben az értelemben: 2020. szeptember 15-i Telenor Magyarország ítélet, C-807/18 és C-39/19, EU:C:2020:708, 48. pont).

21 Végezetül a 3. cikk (3) bekezdésének harmadik albekezdéséből az következik, hogy a többek között az alkalmazásokat vagy kiemelt szolgáltatásokat letiltó, lassító, módosító, korlátozó, zavaró, gyengébb minőségben nyújtó vagy hátrányosan megkülönböztető bármely intézkedés – kivéve, ha azt meghatározott időre fogadták el, és ahhoz szükséges, hogy az internet-hozzáférési szolgáltató vagy megfeleljen valamely jogi kötelezettségnek, vagy megőrizze a hálózat integritását és biztonságát, vagy pedig megelőzze vagy orvosolja a hálózati torlódást – sem tekinthető az e rendelkezés második albekezdése értelmében vett észszerű intézkedésnek, következésképpen azokat – mint ilyeneket – e rendelkezéssel összeegyeztethetetlenek kell tekinteni (lásd ebben az értelemben: 2020. szeptember 15-i Telenor Magyarország ítélet, C-807/18 és C-39/19, EU:C:2020:708, 49. pont).

22 E tényezőkre tekintettel meg kell állapítani, hogy a 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében kimondott általános kötelezettség célja nem pusztán annak biztosítása, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatók tartózkodjanak az olyan intézkedések végrehajtásától, amelyek hátrányos megkülönböztetést eredményeznek a különböző műsorterjesztők, tartalomszolgáltatók, alkalmazás-, illetve szolgáltatásnyújtók között, hanem tágabb értelemben annak biztosítása, hogy valamennyi megtekintett vagy terjesztett tartalmat, valamint az internet-hozzáférési szolgáltatáson keresztül használt vagy nyújtott valamennyi alkalmazást vagy szolgáltatást egyenlő bánásmódban részesítsék.

23 Következésképpen önmagában abból a körülményből, hogy az internet-hozzáférési szolgáltató által alkalmazott intézkedés nem arra irányul, hogy a partnerének minősülő egyes műsorterjesztőknek, tartalomszolgáltatóknak, alkalmazás-, illetve szolgáltatásnyújtóknak eltérő bánásmódot biztosítson, mint a partnernek nem minősülő többi műsorterjesztőnek, tartalomszolgáltatónak, alkalmazás-, illetve szolgáltatásnyújtónak, nem lehet arra következtetni, hogy ennek az általános kötelezettségnek eleget tettek.

24 Ebből következik, hogy az olyan intézkedés, amely a tarifaopció aktiválása esetén a streaming videóra alkalmazott sávszélességet a többi forgalomkategóriára alkalmazott sávszélességhez képest korlátozza, míg ezen opció deaktiválása esetén a teljes internetes forgalom, így a streaming videók is ugyanolyan sávszélességben részesülnek, olyan megkülönböztetést tesz a forgalmat illetően, amely sértheti az említett általános kötelezettséget.

25 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy az ilyen eltérő bánásmód nem igazolható a 2015/2120 rendelet 3. cikkének (2) bekezdésében elismert szerződési szabadság alapján, ideértve az érintett internet-hozzáférési szolgáltatók és a végfelhasználók, például a fogyasztók között létrejött megállapodásokat vagy az érintett ügyfél kérésének teljesítésére irányuló kereskedelmi gyakorlatokat is (2020. szeptember 15-i Telenor Magyarország ítélet, C-807/18 és C-39/19, EU:C:2020:708, 36. és 47. pont; 2021. szeptember 2-i Telekom Deutschland ítélet (C-34/20, EU:C:2021:677, 26. és 32. pont).

26 Ezzel szemben, amint az e rendelet 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdéséből kitűnik, az objektíve eltérő forgalomkategóriák között különbséget tevő intézkedés akkor hajtható végre, ha megfelel az ahhoz szükséges feltételeknek, hogy az e rendelkezés értelmében vett „észszerű forgalomszabályozási intézkedésnek” lehessen minősíteni. E feltételek teljesítésének hiányában ilyen intézkedés akkor is alkalmazható, ha az az említett rendelet 3. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdésében kimerítő jelleggel felsorolt három kivétel – a jelen esetben az utóbbi rendelkezés c) pontjában előírt kivétel – valamelyikének hatálya alá tartozik.

27 Először is, ami a 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdését illeti, a rendelet (9) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett ezen rendelkezésből az következik, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatók olyan forgalomszabályozási intézkedéseket alkalmazhatnak, amelyek a forgalom meghatározott kategóriái között különbségtételt tesznek, feltéve különösen, hogy ezen intézkedések célja az általános átviteli minőség és a felhasználói élmény optimalizálása, és hogy az e kategóriákra jellemző szolgáltatásminőségi műszaki követelmények közötti objektív különbségeken, nem pedig kereskedelmi megfontolásokon alapulnak.

28 Így a forgalomszabályozási intézkedés csak akkor tekinthető ilyen objektív különbségeken alapuló intézkedésnek, ha az ezen intézkedés által a forgalom valamely meghatározott kategóriájára alkalmazott műszaki feltételek megfelelnek az erre a meghatározott forgalomkategóriára jellemző, a szolgáltatás minőségére vonatkozó műszaki követelményeknek.

29 Ezzel szemben úgy kell tekinteni, hogy a 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdése értelmében vett „kereskedelmi megfontolásokon” alapul az internet-hozzáférési szolgáltató által bármely végfelhasználó tekintetében alkalmazott minden olyan intézkedés, amely – anélkül, hogy ilyen objektív különbségeken alapulna – azt eredményezi, hogy nem kezelik egyenlően és hátrányos megkülönböztetéstől mentesen a tartalmakat, alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat nyújtó különböző szolgáltatók által kínált tartalmakat, alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat (lásd ebben az értelemben: 2020. szeptember 15-i Telenor Magyarország ítélet, C-807/18 és C-39/19, EU:C:2020:708, 48. pont). Különösen az olyan, forgalmon belüli különbségtételt tartalmazó intézkedés alapul ilyen kereskedelmi megfontolásokon, amelyet az internet-hozzáférési szolgáltató pusztán a forgalomkategóriák közötti különbség fennállásával indokol, az intézkedés célja azonban nem kapcsolódik ehhez a különbséghez.

30 Ugyanez vonatkozik az olyan intézkedésre is, amely a tarifaopció aktiválásakor nemcsak a forgalom különböző kategóriái között tesz különbséget, hanem ugyanazt a forgalmi kategóriát a végfelhasználó által egy bizonyos adatmennyiségért fizetett ártól függően eltérően kezeli.

31 Ebből következik, hogy az olyan tarifaopció, mint amelyről az alapügyben szó van, amely a tarifaopció aktiválása esetén a streaming videóra alkalmazott sávszélességet a többi forgalomkategóriára alkalmazott sávszélességhez képest korlátozza, míg ezen opció deaktiválása esetén a teljes internetes forgalom, így a streaming videók is ugyanolyan sávszélességben

részesülnek, kereskedelmi megfontolások alapján tesz különbséget az internetes forgalmon belül. Ez annál is inkább így van, mivel nem állítják, hogy a streaming videók sugárzásánál és lejátszásánál az általános átviteli minőség és a felhasználói élmény optimalizálása érdekében van szükség a sávszélesség korlátozására. Éppen ellenkezőleg, amint az az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből kitűnik, az ilyen korlátozás csökkenti a videotartalmak felbontását, és így azok minőségét.

32 Ezenkívül, amennyiben az ilyen opció az internet-hozzáférési szolgáltató érintett ügyfeleinek mérlegelésére bízza az opció aktiválását és deaktiválását, ami megakadályozza a szolgáltatót abban, hogy ellenőrizze az általa alkalmazott forgalomszabályozási intézkedés alkalmazásának tényleges időtartamát, ezen intézkedést nem lehet úgy tekinteni, hogy azt nem tartják fenn a 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdése értelmében „a szükségesnél hosszabb ideig”.

33 Másodszor, ami e rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének c) pontját illeti, meg kell állapítani, hogy e rendelkezés, amelyet – amint azt az említett rendelet (11) preambulumbekezdése kimondja – szigorúan kell értelmezni, lehetővé teszi olyan forgalomszabályozási intézkedések végrehajtását, amelyek nem feltétlenül felelnek meg az ugyanezen rendelet 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében előírt követelményeknek, feltéve hogy ezek az intézkedések szükségesek, és csak a közelgő hálózati torlódás megelőzéséhez, valamint a kivételes vagy ideiglenes hálózati torlódás hatásainak csökkentéséhez szükséges ideig. Mivel az internet-hozzáférési szolgáltató nem ellenőrizheti az általa hozott forgalomszabályozási intézkedés tényleges alkalmazási idejét, amint az a jelen ítélet előző pontjában kifejtésre került, ez az intézkedés sem tekinthető úgy, mint amely kizárólag a közelgő hálózati torlódás megelőzéséhez, valamint a kivételes vagy ideiglenes hálózati torlódás hatásainak csökkentéséhez szükséges időre korlátozódik, amint azt a 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének c) pontja megköveteli.

34 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy az olyan tarifaopció, amely kereskedelmi megfontolások alapján a streaming videóra alkalmazott sávszélesség korlátozásából eredő különbséget tesz a forgalmon belül, és nem tartozik a 3. cikk (3) bekezdésének harmadik albekezdésében foglalt egyik kivétel hatálya alá sem, ellentétes a 3. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében előírt, a forgalom tekintetében hátrányos megkülönböztetéstől, korlátozástól vagy beavatkozástól mentes, egyenlő bánásmódra vonatkozó általános kötelezettséggel.

35 Következésképpen az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2015/2120 rendelet 3. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az internet-hozzáférési szolgáltató által az ügyfelei számára további költségek nélkül kínált korlátlan internet-hozzáférési lehetőség, amely aktiválása esetén lehetővé teszi ezen ügyfelek számára videostreaming-szolgáltatások használatát anélkül, hogy az így felhasznált adatokat beszámítanák a havi alapdíjalapban foglalt adatmennyiségbe, de műsorterjesztőtől vagy szolgáltatótól függetlenül a többi forgalomkategóriához képest korlátozza az ilyen tartalomra alkalmazott sávszélességet, míg ha ezt az opciót az említett ügyfelek nem aktiválják, a forgalom egésze, így a streaming videók is ugyanolyan sávszélességben részesülnek, de a felhasznált adatmennyiséget beszámítják az ügyfelek által előfizetett adatmennyiségbe.

A költségekről

36 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

A nyílt internet-hozzáférés megteremtéséhez szükséges intézkedések meghozataláról, továbbá az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv és az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) szóló 531/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2015. november 25-i (EU) 2015/2120 európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikkét

a következőképpen kell értelmezni:

azzal ellentétes az internet-hozzáférési szolgáltató által az ügyfelei számára további költségek nélkül kínált korlátlan internet-hozzáférési lehetőség, amely aktiválása esetén lehetővé teszi ezen ügyfelek számára videostreaming-szolgáltatások használatát anélkül, hogy az így felhasznált adatokat beszámítanák a havi alapdíjalapban foglalt adatmennyiségbe, de műsorterjesztőtől vagy szolgáltatótól függetlenül a többi forgalomkategóriához képest korlátozza az ilyen tartalomra alkalmazott sávszélességet, míg ha ezt az opciót az említett ügyfelek nem aktiválják, a forgalom egésze, így a streaming videók is ugyanolyan sávszélességben részesülnek, de a felhasznált adatmennyiséget beszámítják az ügyfelek által előfizetett adatmennyiségbe.

Aláírások